

**Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2014 — Mabrouk κατά Συμβουλίου****(Υπόθεση T-218/14)**

(2014/C 194/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

**Διάδικοι**

Προσφεύγων: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Καρχηδόνα, Τυνησία) (εκπρόσωποι: J. Farthouat, J. Mignard, N. Boulay, δικηγόροι, Me Scott Crosby, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

**Αιτήματα του προσφεύγοντος**

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2014/49/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/72/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 28, σ. 38), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 81/2014 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2014, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 101/2011 για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στην Τυνησία (ΕΕ L 28, σ. 2), στο μέτρο που έχουν εφαρμογή στον προσφεύγοντα, καθόσον τα περιοριστικά αυτά μέτρα συνίστανται στη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων εντός της Ένωσης, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

**Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα**

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το καθού, εκδίδοντας τις προσβαλλόμενες πράξεις, επικουρεί μια ποινική έρευνα στην Τυνησία, ότι ενεργεί συνεπώς υπό δικαστική ιδιότητα σε ένα πλαίσιο ποινικού δικαίου και ότι οι νομικές βάσεις που προβάλλει το καθού, ήτοι το άρθρο 29 ΣΕΕ και το άρθρο 2015, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δεν του παρέχουν καμία αρμοδιότητα για να ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν προς συνδρομή των δικαστικών αρχών στην Τυνησία και όχι για τους λόγους που διατυπώθηκαν προς στήριξη των επιλεγισών νομικών βάσεων και ότι, κατά συνέπεια, οι νομικές αυτές βάσεις παραβιάστηκαν.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει α) πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τον σύνδεσμο μεταξύ των περιουσιακών στοιχείων του προσφεύγοντος εντός της Ένωσης και του αντικειμένου της δικαστικής έρευνας στην Τυνησία, β) πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι τα διατακτικά των προσβαλλομένων πράξεων δικαιολογούν τη διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων των οποίων δεσμεύονται τα περιουσιακά στοιχεία, και γ) πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά τα οποία το καθού χρησιμοποιεί ως βάση για να δικαιολογήσει τις προσβαλλόμενες πράξεις.
4. Με τον τέταρτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας και των θεμελιωδών δικαιωμάτων του, ήτοι του τεκμηρίου αθωότητας, το δικαίωμα να λάβει γνώση των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία το καθού έλαβε υπόψη κατ' αυτού, του δικαιώματος ακροάσεως, της ισότητας των δικονομικών όπλων, του δικαιώματος επί αποτελεσματικού ενδίκου βοηθήματος, της αρχής της αναλογικότητας και του δικαιώματος της ιδιοκτησίας.
5. Με τον πέμπτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ακατάλληλη αιτολογία.